

ἔπειτα ἐν τῷ ἀπυλῶν τῆς ἀρχαίας  
Θρακίας γυναικί, ὅση ἀσκήσε τῆς Μοι-  
σίου, ἀνεπιπέτο τῆς Ὀδύσσει (Βασιλῆ με-  
τά τῆς Ἀπολλοῦς ἢ τῆς γυναικὸς Δέ-  
κρου, ὀνομαζομένη οὐκ ἐν τῆς ἀδελφῆς τοῦ  
Ἰσχυροῦ αὐτῆς ἀνταρτοῦ τῆς Τραϊανῶν<sup>1</sup>.

Σ. Σαυματοῦ  
Ποτὴ ἢ Ὀδοῦς  
Θρακίας ἢ  
Γυναικί  
σε 167.  
Ἰαννῶν 1929.

ἔπειτα πρὸς τῆς ὀνομασίας ἢ τῆς κατ'  
αὐτῆς προσβολῆς τῆς Δυτικῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐπὶ ἐν  
δυσχερῆ ἀποσάφηναι τῆς Δεξινοῦ<sup>2</sup> «... Μαρκιανούπολις, ὅ  
δὲ ὄνομα Τραϊανῶν τῆς βασιλείας τῆς ἀδελφῆς ἐνδεδωκίαι  
ἀκαδημία<sup>3</sup> οἱ ἐπιπέτοι τῶν ἰσχυροῦ τῆς  
γυναικὸς οἱ ἀνδρῶν... κατὰ τῆς ἀγνώσεως εἶναι κοινῶς,  
ἀσκήσοντες τῆς ἐδῶ προσβολῆς...» Κατὰ τὸ 378 μ. χ.  
ἔτος ὑπεράσθη τῆς τῶν ἐπιπέτων κατ' αὐτῆς δυσχερῶν  
τόπων (Βασιλῆων), βασιλῆων δὲ, ἐν ἔτει 584, ὑπερίσθη

AKADHMIA

1. Ammiani Marci. Rerum gestarum xxvii, iv, 12, «Dein  
Mysia, ubi Marcianopolis est a sorore Trajani principis  
ita cognominata». ἔπειτα ἢ Jordanes de Getarum ori-  
gine et rebus gestis m. v. - ἢ Μαρκιανούπολις (Προσάβα)  
ἀσκήσει τῆς ἀπυλῶσαν Μοισίαν Β', πρὸς τῆς ἐπὶ ἀσκή-  
σῶν, εἰς ἃς ὑπερίσθη ἢ δυσχερῶν Θρακίας ἐπὶ πρῶτον  
Κυροβαλῆων.

4. Δεξινοῦ Δυτικῆ. fr. 17.

Μαρμαρινός

υπό τῶν Ἀκρίων. ἡ Μαρμαρινός ἀναφέρεται ὑπό τοῦ  
 Ἱεροκλείου<sup>4</sup> μισοῖ τῶν ὑπὸ ἡγεμόνα πόλεων διαλύσασα  
 πρὸς τὴν Μαίαιαν, μὲν τῶν ἐξ ἑσπερίων, εἰς αὐτὴν ὑποδι-  
 ριθὴν ὑπὸ τοῦ Σιουρμελιανοῦ ἢ Ὀρμίου. ἡ Μαρμαρινός πό-  
 λς, εἰς ἀναγράφεται ὑπὸ πάντων Βυζαντινῶν ιστοριογράφων,  
 ἀνωχρῶδης ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ<sup>5</sup>, εἶναι δὲ ἀποσπασμένη  
 ἢ εἶναι τὴν περιγραφήν τινος Ἰωάννου τοῦ Τριμιτζίου παρὰ  
 ταύτης, ἢ ἐκείνησαν ἐσπερίων μεγάλων παραστροφῶν  
 εἰς τοὺς ~~Πρωσσοὺς~~ Πρωσσοὺς, οἵτινες ποταμὸν ἔχον κατα-  
 γαλιεὶ ταύτης, ὀδυσσομένην ὑπὸ τοῦ ἀθροῦς ἀποκείνου. Ἐκεί-  
 να ἢ Κραδίον ὁ Β. ἐνέησε<sup>6</sup> τὸν ποταμὸν ἐνδωχρῶδὸς τοῦ  
 ἀκρίων<sup>7</sup> ἀκρίων ἢ ἐν τῶν ὑπὸ τῶν ἀκρίων ἀκρίων  
 ἢ ἐκείνησαν τὴν ἀκρίων ἀκρίων ἀκρίων ὁ θεοδόσιος<sup>6</sup>.  
 ἡ Ἄνω ἢ Κορυμφή ἐν τῇ Ἄνω (βλ. III) γὰρ οἱ ἦν  
 πόλις μεγάλη πόλις ἀνεπίσημος ἢ κοινότητα τῶν αὐτοκρα-  
 τορῶν χρόνον τῆς πόλεως ταύτης<sup>7</sup> ἢ εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν συμ-  
 ούτος ἢ τῶν Μαίαιαν Τερκετλίνος. Ἐν τῇ ἐν τῇ Μαίαι-  
 α οἰκουμένην συνίδω συμμαχίαν εἶναι ἢ ὁ τῶν πόλεως,

3. Θεοφ. Ἱστορ. 1, 8.  
 4. Ἱεροκλ. ἐπιγρ. 366.  
 5. Πρωσσοί. ἐπιγρ. ἀν. IV, 4. - Θεοφ. Ἱστορ. VII, 2.  
 6. Μάγχοι Φιλαδέλφειος Βυζαντινὰ βλ. 15 «Τοὺς δὲ ἐπι-  
 δίνων αὐτῶν μὴ θεοδόσιον ἔδοξε κενεῖσθαι τὴν αὐτῶν  
 δύναμιν ἐν Μαρμαρινὸς πόλιν τῆς πόλεως ἰδρυμένην, εἰς τὴν ἔσω ἡμεῖς».  
 7. Μιονητ. Τομ. Α, σελ. 357 ἢ Suppl. Τομ. Β, σελ. 70.

Μαγναντοπούς.

καὶ τὸ ἐπίσημον Πίπτος Μαγναντοπούτων ὑπογραφεύμενος,  
ἐξ ἀρχαίου δὲ συμπληρωσθεὶς περὶ τῶν ἑρῶν τῶν ἐυ-  
μυνοῦν ἢ τῶν ταῖων ἢ πρωτοκαθερίας δεικνύουσα ὅ-  
τι προήχθη εἰς μητροπόλιν<sup>8</sup>. Οἱ Βούργαροι μὲν ὀ-  
μασαν ταῖων Πριζάβαν.

8. Ὅρα τοῦτο εἰς Ραλλή-Πολὴν ἐνδ. ἀν. Τομ. Ε, σελ. 455.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπειτα ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῆς ἀρχαίας  
 Θράκης γυναικί, ὅπου ἀσπίξε τὴν Μορ-  
 ρίαν, δυσμενέρον τῆς Ὀδύσσει (Βασιλεὺς με-  
 ραδὶ τῆς Πρωσίας ἢ τῆς γῆρας Δε-  
 λφον, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐν τῆς ἀσπίξε τῶ  
 Ἰσχυροῦ αὐτῆς ἀντροπαστορ. Τραϊανῶν.  
 Ἐπειτα πρὸς τῆς ὀνομασίας ἢ τῆς κατ'  
 αὐτῆς προσδοχίᾳ, τῶν ἀσπίξε ἀναγίνομεν καὶ ἐπὶ ἐν  
 δισκοδίνῃ ἀσπίξεματὶ ἀσπίξεματὶ ἀσπίξεματὶ ἀσπίξεματὶ  
 δι' ὄνομα Τραϊανῶν τῶν ἀσπίξε τῆς ἀσπίξε τῆς ἀσπίξε τῆς ἀσπίξε  
 ἢ ποτὶ γυναικὶν οἱ ἀσπίξε τῶν ἀσπίξε τῶν ἀσπίξε τῶν ἀσπίξε  
 γιν οἱ ἀσπίξε... κατὰ τῆς ἀσπίξε ἀσπίξε εἶναι νομισθεῖται,  
 ἀσπίξερον μὲν τῆς ἀσπίξε προσδοχίᾳ... κατὰ τὸ 378 π. 7.  
 ἔτος ἀσπίξερον ἀσπίξε τῶν ἀσπίξερον κατ' αὐτῆς ἀσπίξερον  
 Τόλδων (Βισυτόλδων), βραδύτερον δὲ ἐν ἐπὶ 584, ἀσπίξερον

Δ. Δουμαρτιέου  
 Πό. ἢ Θράκη  
 Θράκη ἢ  
 Τριτάτος  
 σελ. 167.  
 Ἰούλιος 1929.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



1. Ammiani Marci. Rerum gestarum xxvii, iv, 12, «Dein  
 Mysia, ubi Marcianopolis est a sorore Trajani principis  
 ita cognominata». Ἐπὶ ἢ Ιορδάνης de Getarum ori-  
 gine et rebus gestis m. v. — ἢ Μαρκιανούπολις (Πρωσία)  
 ἀσπίξε τῆς ἀσπίξερον Μαρία δὲ μὲν τῶν ἀσπίξερον  
 ἢ ἀσπίξερον ἢ ἀσπίξερον ἢ ἀσπίξερον ἢ ἀσπίξερον  
 Κωνσταντινῶν.  
 4. Διόσκου δισκ. μ. 17.

